

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5SŽ/12/2013
Identifikačné číslo spisu:	9013010075
Dátum vydania rozhodnutia:	27.11.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Morava
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9013010075.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a zo sudcov JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a JUDr. Jarmily Urbancovej, v právnej veci navrhovateľky: MAC TV, s.r.o., sídlom Brečtanová 1, Bratislava, IČO: 00 618 322, zast. Advokátskou kanceláriou Bugala - Ďurček, s.r.o., sídlom Drotárska cesta 102, Bratislava, proti odporkyni: Rada pre vysielanie a retransmisii, so sídlom Dobrovičova 8, Bratislava, v konaní o opravnom prostriedku navrhovateľky proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/033/2013 zo dňa 23.04.2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/033/2013 zo dňa 23. apríla 2013 p o t v r d z u j e.

Navrhovateľke u k l a d á zaplatiť súdny poplatok 500,- € do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vedený v Štátnej pokladnici, Bratislava.

Navrhovateľke právo na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozhodnutím č. RP/033/2013 zo dňa 23.04.2013 odporkyňa (ďalej aj „Rada“) rozhodla podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z.z.“) o tom, že navrhovateľka ako účastníčka správneho konania č. 45-PLO/O-576/2013 porušila povinnosť ustanovenú v § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že na programovej službe JOJ PLUS odvysielala dňa 17.11.2012 cca 20:20 hod. program Nebezpečný sudca v trvaní cca 119 minút a 1 sekunda, ktorý prerušil zaradením reklamných blokov štyrikrát, Za uvedené bola navrhovateľke podľa ustanovenia § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. uložená sankcia - pokuta určená podľa § 67 ods. 5 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. vo výške 3 319,- €.

V odôvodnení rozhodnutia odporkyňa uviedla, že záznam vysielania je jedným z podkladov pre

rozhodnutie v správnom konaní, na ktorom je jednoznačne zaznamenaný skutkový stav. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov si určuje správny orgán. So záznamom vysielania sa je možné oboznámiť len jeho vzhľadnutím. Prepis/popis skutkového stavu je iba nevyhnutným prejavom zásady písomnosti správneho konania a slúži na zachytenie obsahu skutkového stavu do písomnej podoby. Rada okrem iného uviedla, že ustanovenie § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. určuje, koľko reklamných prerušení možno zaradiť počas vysielania audiovizuálneho diela. Z tohto ustanovenia jednoznačne vyplýva, či sa má za trvanie audiovizuálneho diela považovať čistý čas diela (t.j. len trvanie audiovizuálneho diela bez reklamných prerušení) alebo jeho hrubý čas (t.j. vrátane reklamných prerušení). Zo znenia § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. vyplýva, že pri vysielaní audiovizuálneho diela sa povoľuje jedno prerušenie zaradením reklamy alebo telenákupu na každý 30 - minútový časový úsek. Z gramatického hľadiska je teda zrejmé, že časový úsek musí trvať 30 minút, aby ho mohol vysielateľ prerušiť.

Pri určovaní výšky sankcie odporkyňa vychádzala zo závažnosti správneho deliktu, rozsahu a dosahu vysielania, miery zavinenia, následkov porušenia povinnosti, trvania správneho deliktu, spôsobu porušenia povinnosti a pokutu určila na 3 319,- €.

II.

Proti tomuto rozhodnutiu odporkyne podala včas opravný prostriedok navrhovateľka a navrhla napadnuté rozhodnutie zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie. Uviedla, že vzhľadnutie obrazovo-zvukového záznamu z vysielania členmi Rady je možné považovať za špecifickú formu ohliadky podľa § 38 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov. Vyhotovenie zápisnice o vykonaní dôkazu - ohliadky má pre vysielateľa zásadný význam, keďže je to významnou procesnou zárukou, pretože táto je objektívnym popisom priameho pozorovania a formalizovaným súhrnom. Vykonávanie dôkazov nemôže prebiehať kabinetným spôsobom a nie je možné zápisnicu o vykonaní dôkazu stotožňovať s prepisom/popisom skutkového stavu vyhotovenom zamestnancom Rady. Navrhovateľka zároveň poukázala na uznesenie rozšíreného senátu Najvyššieho správneho súdu ČR sp.zn. 7As/57/2010-82 zo dňa 03.04.2012.

Ďalej poukazovala navrhovateľka na nesprávne právne posúdenie veci, pretože výklad ustanovenia § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. je nejednoznačný, pretože predmetné ustanovenie umožňuje vyvodiť záver, že vysielateľ je oprávnený prerušiť program za každý začatý (nemusí byť kompletný) 30 minútový časový úsek. Ide teda o zásah odporkyne do slobody prejavu navrhovateľky, pričom tento zásah je nelegitímny a neproporcionálny. Nedostatok právnej normy nie je možné odstrániť ani aplikačnou a interpretačnou praxou Rady. Rovnako tiež navrhovateľka žiada, aby sa najvyšší súd obrátil na Súdny dvor EÚ s požiadavkou o vydanie rozhodnutia o predbežnej otázke. Nakoľko ustanovenie § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. predstavuje transpozíciu ustanovenia článku 20 ods. 2 Smernice, Rada a najvyšší súd sú povinní aplikovať príslušné ustanovenia zákona v súlade s právnymi aktmi EÚ. Ďalej navrhovateľka uvádza, že neexistuje právo odporkyne uložiť sankciu - pokutu za porušenie predmetnej povinnosti, nakoľko jej nepredchádzalo upozornenie Rady, čím napadnuté rozhodnutie trpí takou vadou ktorá má vplyv na zákonnosť. Poukazuje na Uznesenie rozšíreného senátu Nejvyššího správneho soudu ČR, z 03.04.2012, sp.zn. 6As/26/2010-101.

III.

Odporkyňa sa vyjadrila k podanému opravnému prostriedku navrhovateľky a navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/033/2013 zo dňa 23.04.2013 potvrdil. V dôvodoch uviedla, že záznam vysielania je jedným z podkladov pre rozhodnutie v správnom konaní, na ktorom je jednoznačne zaznamenaný skutkový stav. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán. Rada dala navrhovateľke možnosť, aby sa vyjadrila k jeho podkladu a spôsobu jeho zistenia, čo aj navrhovateľka urobila. Podkladmi pre vydanie napadnutého rozhodnutia boli písomný prepis/popis skutkového stavu, záznam vysielania a písomné vyjadrenie navrhovateľky. Z povahy záznamu vysielania je zrejmé, že je možné sa s ním oboznámiť len jeho vzhľadnutím a toto vzhľadnutie je nevyhnutnou súčasťou zistenia skutkového stavu veci. Prepis/popis skutkového stavu nie je možné

stotožňovať so zápisnicou o vykonaní dôkazu, nakoľko písomný prepis/popis skutkového stavu je iba nevyhnutným prejavom zásady písomnosti správneho konania. Skutkový stav je najhodnovernejšie zachytený len v podobe záznamu vysielania. Sama navrhovateľka nenamietala rozpor medzi skutkovým stavom popísaným v napadnutom rozhodnutí a predmetným záznamom. Obdobná námietka bola už vznesená v konaniach 2SŽ/3/2009, 3SŽ/66/2009, 5SŽ/8/2010, v ktorých najvyšší súd postup odporkyne potvrdil.

Odporkyňa ďalej uviedla, že zo znenia § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. je zrejmé, že časový úsek musí trvať 30 minút, aby ho mohol vysielateľ prerušiť. Uvedené vyplýva aj zo znenia smernice č. 2010/13 EÚ o audiovizuálnych službách, ktorá v článku 20 ods. 2 jednoznačne stanovuje, že časový úsek nemôže trvať menej ako 30 minút. Z týchto ustanovení nie je len zrejmé, či sa 30 minútovým časovým úsekom myslí hrubý alebo čistý čas diela. Preto Rada postupovala tak, že ustanovenie vyložila v prospech navrhovateľky a teda za trvanie diela považovala jeho hrubý čas. Tvrdenia navrhovateľky, že sa Rada nezaoberala kritériami legitimacy a proporcionality nie sú pravdivé. Rada sa s týmito kritériami vysporiadala na str. 5 a 6 napadnutého rozhodnutia. Požiadavka obmedziť zaraďovanie reklamy vychádza z potreby ochrany diváka pred nadmerným reklamným tlakom a tiež zachovania integrity audiovizuálnych diel, čo je záujme autorov týchto diel ako aj samotných divákov. Rada vždy vykladá vnútroštátne právo eurokonformne. Odporkyňa považuje návrh navrhovateľky na prerušenie konania a predloženie veci Súdnemu dvoru EÚ za neodôvodnený, nakoľko predmetná povinnosť je stanovená jednoznačne. Pokiaľ ide o opakované porušenie povinnosti namietané zo strany navrhovateľky, odporkyňa uvádza, že zo strany navrhovateľa išlo o druhý spôsob opakovaného porušenia povinnosti v zmysle § 35 ods. 3 a to zaradenie viacerých reklamných prerušení spravodajského programu alebo audiovizuálneho diela v rámci jedného 30 minútového časového úseku.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne na základe podaného opravného prostriedku preskúmal napadnuté rozhodnutie postupom podľa § 246 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 250l ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a § 64 ods. 6 zákona č. 385/2000 Z.z. a na pojednávaní súdu dňa 27.11.2014, po preskúmaní dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a po oboznámení sa s ústnymi vyjadreniami zástupcov účastníkov konania, ako aj po oboznámení sa s obsahom pripojeného administratívneho spisu č. 45-PLO/O-576/2013, vrátane obrazovo - zvukového záznamu dospel k záveru, že opravný prostriedok navrhovateľky nie je dôvodný.

Z obsahu spisového materiálu, ktorý bol predložený súdu vyplýva, že v tejto veci bolo začaté správne konanie oznámením o začatí správneho konania zo dňa 29.01.2013, ktoré bolo doručené advokátovi navrhovateľky dňa 12.02.2013. V spise je pripojený obrazovo - zvukový záznam predmetného programu, opätovná výzva na vyjadrenie k podkladom pre rozhodnutie, vyjadrenie navrhovateľky k oznámeniu o začatí správneho konania, zápisnica o hlasovaní Rady zo dňa 23.04.2013 a napadnuté rozhodnutie Rady.

Úlohou najvyššieho súdu v zmysle námietok navrhovateľky bolo posúdiť, či navrhovateľka od vysielaním týchto programov porušila zákonné ustanovenie špecifikované odporkynou v rozhodnutí a či sankcia bola uložená v súlade so zákonom. Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal, či napadnuté rozhodnutie odporkyne nevybočilo z medzí hľadísk ustanovených zákonom, či jej závery zodpovedajú zásadám logického myslenia a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

V prípadoch, v ktorých zákon zveruje súdom rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti neprávoplatným rozhodnutiam správnych orgánov, postupuje súd podľa tretej hlavy piatej časti O.s.p. (§ 250l ods. 1 O.s.p.). Súdom môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§

250q ods. 1 veta druhá O.s.p.).

Podľa § 250l ods. 2 O.s.p., pokiaľ v tejto hlave nie je ustanovené inak, použije sa primerane ustanovenie druhej hlavy s výnimkou § 250a.

Úlohou senátu najvyššieho súdu v posudzovanej veci bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť postupu a zákonnosť napadnutého rozhodnutia odporkyne, ktorým rozhodla, že navrhovateľka porušila povinnosť ustanovenú v § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že na televíznej programovej službe JOJ PLUS dňa 17.11.2012 o cca 20:20 hod. odvysielala program Nebezpečný sudca v trvaní cca 119 minút a 1 sekunda (vrátane reklamných prerušení), ktorý prerušila zaradením reklamných blokov štyrikrát, za čo jej bola udelená podľa § 67 ods. 5 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. sankcia - pokuta vo výške 3 319,- €.

Podľa § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z., pri vysielaní spravodajského programu alebo audiovizuálneho diela, okrem seriálu, série, dokumentárneho filmu, programu pre maloletých a bohoslužieb, sa povoľuje jedno prerušenie zaradením reklamy alebo telenákupu na každý 30-minútový časový úsek, a to aj v prípade, ak plánované trvanie tohto spravodajského programu alebo audiovizuálneho diela nepresahuje 30 minút; pri vysielaní seriálu, série a dokumentárneho filmu sa povoľuje prerušenie zaradením reklamy alebo telenákupu bez ohľadu na ich trvanie.

Podľa § 5 ods. 1 písm. g/ zákona č. 308/2000 Z.z. do pôsobnosti Rady v oblasti výkonu štátnej správy patrí dohliadať na dodržiavanie povinností podľa tohto zákona a podľa osobitných predpisov.

Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem ustanovení § 23v časti nesprístupnenia zápisníc o hlasovaní a § 49, 53, 54, 56 až 68 zákona o správnom konaní.

Podľa § 64 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi Rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania alebo poskytovania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Podľa § 67 ods. 5 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2013, Rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby okrem vysielateľa prostredníctvom internetu od 3 319 € do 165 969 € a vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 497 € do 49 790 €, ak porušil podmienky na vysielanie mediálnej komerčnej komunikácie vrátane reklamy a telenákupu.

Najvyšší súd po oboznámení sa so spisovým materiálom vrátane priloženého záznamu programu (§ 250q ods. 1 veta druhá O.s.p.) v súlade s názorom odporkyne mal za to, že zo znenia § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. je nepochybné, že audiovizuálne diela môžu byť televíznou reklamou prerušené jedenkrát za každé plánované obdobie v dĺžke najmenej 30 minút, t.j. vysielateľ môže prerušiť aj časový úsek dlhší ako 30 minút, nemôže však prerušiť časový úsek, ktorý by bol kratší ako 30 minút. Uvedený výklad je v súlade s článkom 20 Smernice č. 2010/13/EÚ.

K námietke navrhovateľky týkajúcej sa k prepisu/popisu posudzovaného programu, senát najvyššieho súdu uvádza, že odporkyňa vyhotovila takýto prepis zo záznamu vysielania pre účely správneho konania. S týmto navrhovateľku v rámci administratívneho konania oboznámila a poskytla jej možnosť vyjadriť sa k obsahu prepisu vysielania, ako k podkladu pre rozhodnutie, o čom svedčí i opätovná výzva na vyjadrenie k podkladom pre rozhodnutie v správnom konaní č. 45-PLO/O-576/2013 zo dňa 06.03.2013 a ktorá je súčasťou pripojeného administratívneho spisu, pričom však navrhovateľka v rámci správneho konania nenamietala konkrétne rozpory predmetného prepisu/popisu vysielania so záznamom vysielania

posudzovaného programu. Čo sa týka námietky navrhovateľky, že oboznámenie sa s obsahom záznamu je vlastne vykonanie dôkazu ohliadkou a bolo povinnosťou odporkyne spísať o vykonaní dôkazu ohliadkou podľa § 22 ods. 1 správneho poriadku zápisnicu, najvyšší súd uvádza, že v žiadnom prípade nie je možné považovať vzhľadnutie záznamu za vykonanie dôkazného prostriedku ohliadkou. Dôkazný prostriedok - ohliadka je oboznámenie sa s vonkajšími znakmi hnutelnej alebo nehnuteľnej veci, nejde však o oboznámenie sa s jej obsahom, ako v prípade záznamu z vysielania.

K námietke navrhovateľky týkajúcej sa nejednoznačného výkladu ustanovenia § 35 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. a jej návrhu, aby najvyšší súd prerušil konanie a obrátil sa na Súdny dvor EÚ s požiadavkou o vydanie rozhodnutia o predbežnej otázke najvyšší súd uvádza, že sa nestotožňuje s jej právnym názorom ohľadom výkladu tohto ustanovenia. Najvyšší súd Slovenskej republiky má za to, že je nesporné, že vysielateľ môže prerušiť len kompletný 30 minútový časový úsek, pričom dáva do pozornosti navrhovateľke, že odporkyňa postupovala aj v súlade so závermi ESD vo veci ARD versus PRO Sieben Media AG, sp.zn. C-6/98, kde bolo konštatované, že trvaním audiovizuálneho diela je potrebné rozumieť jeho hrubý čas (teda čas programu + čas reklamných prerušení), čo je jednoznačne v prospech vysielateľa.

Keďže v rozsahu navrhovateľkou vymedzených dôvodov nebolo zistené pochybenie pri aplikovaní relevantných zákonných ustanovení, najvyšší súd s poukazom na vyššie uvedené napadnuté rozhodnutie odporkyne podľa § 250q ods. 2 O.s.p. potvrdil.

O uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok rozhodol najvyšší súd podľa § 2 ods. 4 veta druhá a § 5 ods. 1 písm. h/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov a položky č. 10 písm. g/ Sadzobníka súdnych poplatkov ako prílohy k uvedenému zákonu v znení účinnom od 01. októbra 2012, podľa ktorého je navrhovateľka povinná zaplatiť na účet súdu súdny poplatok v sume 500 €. Účet najvyššieho súdu je vedený v Štátnej pokladnici pod č. 700 006 1219/8180.

O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľke právo na náhradu trov konania nepriznal, keďže v konaní nemala úspech.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011) jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.